

AZ EGYETLEN HITELES VERS A SZERELEMÉRŐL

Megtanultam megtartani az egyensúlyom
6 évesen elloptam apám biciklijét
egy zöldre festett Ukrajnát bőr-
zsebbel melyben hatszögű kulcsok
zörögtek és alig értem fel a
kormányt úgyhogy a járdáról
valahogy felkapaszkodtam oldalról
a rúd alatt csupasz talpamat
a pedálhoz illesztettem és gondolkodás
nélkül hajtani kezdtem és már
el is illantam mint a napsugár
egy nagyon szerelmes nő arcán

És ugyancsak 6 évesen és ugyanaznap
láttam először a saját véretem
ahogy folyik belőlem egy
pillanat boldogság után mert
hajtottam és ordítottam a boldogságtól
és úgy éreztem lebegek és repülök és
ezt is tettem aztán
elkezdtem lemenni egy lejtőn
sebesen mint egy tisztátalan gondolat
de nagyon kicsi voltam én a tisztátalan
gondolatokhoz és a bicikli meg túl nagy
és nem értem el a kezemmel a féket
s a nagy hülye Ukrajna megingott
mint egy részeg
aki meglepődik a hajnali fénytől

Fejjel egy nagy kőre zuhantam
és a bal halántékom
odaragadt hozzá

és az egyik szememmel mely
meglepő módon nyitva maradt
egy piros tócsát láttam hangyák
és porszemek fulladtak belé
és én is arra a sorsra jutottam volna
mert egy adott pillanatban elaludtam
ahogy a halak
szoktak elaludni
a nagytata konyhaasztalán

Valamikor este tértem
magamhoz a fejem csontjai
összetörték rivanollal
ragasztották össze őket
egy vastag flastrom alatt
motorinaszaga volt
az egyik szomszéd
vitt a kórházba a
Mobrája oldalkocsiján
a homlokomat egy
rafiaszatyorral fogta össze
melyben általában
egy kaniszter benzint
tartott mert a Mobra
sokat fogyasztott

Másnap visszakaptam
a biciklimet és
amikor visszatértem
arra az utcára először is
a vértócsához mentem
ugyanott volt hatalmas
mint egy mosdótál alja
a szomszéd gyerekek
köveket dobáltak belé
és arról meséltek történeteket
hogy mennyi agy folyt ki belőlem
és nem tudtam ellentmondani nekik

mert én
sem tudtam

Most sem tudom
de valami biztos
kifolyt belőlem
akkor
talán
azért
szeretlek

MIT VETTÉL FEL

kérdeztem egy nap
egy ingecskét és egy
bugyit válaszoltál

És szerettem volna ha
abban a pillanatban
kitalálok egy imádságot
és egy istent
térdre hulljak ahogy
az áhítatosak teszik
mint hallom
tegyem össze a kezem és azt mondom neki
Barátom
nem tudom hogy létezel-e
feltételezem hogy igen ha
én is létezem
Nézd
hiszek benned de nem tudtam és nem akartam
kérni tőled soha semmit

hülyeségnek tűnt
hogy bocsánatot kérjek

ahogy az egész emberiség teszi
Inkább azt mondom hogy bennem
nagyon jól lehet lakni és még a
Lét székesegyházává is átváltoztathatsz
ahol nincs harc a sötét oldallal
És ráadásul mindent
megteszek csak találd
fel a teleportálást
Most

Most amikor mellette szeretnék lenni

Most amikor kigombolnám
két gombocskáját és arcomat
a hasikójára tenném
halljam a gyomra korgását és
az ereiben a vér sebességét
vágyat leheljek a szeméremcsontja fölött
és vessem el magamtól
minden fekete nap nyugtalanságát
és aludjam el így
a tenyerével a homlokomon
mint egy pogány
akit egy apostol üdvözített

mint egy férfi

Különös módon valami
felrobbant az utcán
megremegtem és felriadtam
mintha mind a 12 apostol
felpofozott volna
fényt láttam arra gondoltam
talán egy háború kezdődik vagy mi
a zombik inváziója
valami furcsa akár egy Tarantino-filmben
Én felfegyverkezem és szaladok hogy kiszabadítsalak
Fejeket török be veszedelmekkel szállok szembe

ellopok egy autót
egyenesen a sarki üzlet kirakatába
rontok vele
eltöröm a gázcsöveket
minden lángban áll
pufuléc-zacskók és joghurtos
vödörök robbannak szerteszét
káosz van pokol de valahogy
megmenekülök és
rohanok meglátlak és
a karomba veszlek
de éppen amikor megcsókolnálak
megjelenik egy zombi és megharapja
a bokámat Örökre megjelöl

mi az értelme istennek ha nem

teszi lehetővé a teleportálást

És olyan hülyeségekkel tömi a fejünk

Mint a szerelem

DEMÉNY PÉTER fordításai